

איזו

ציפור

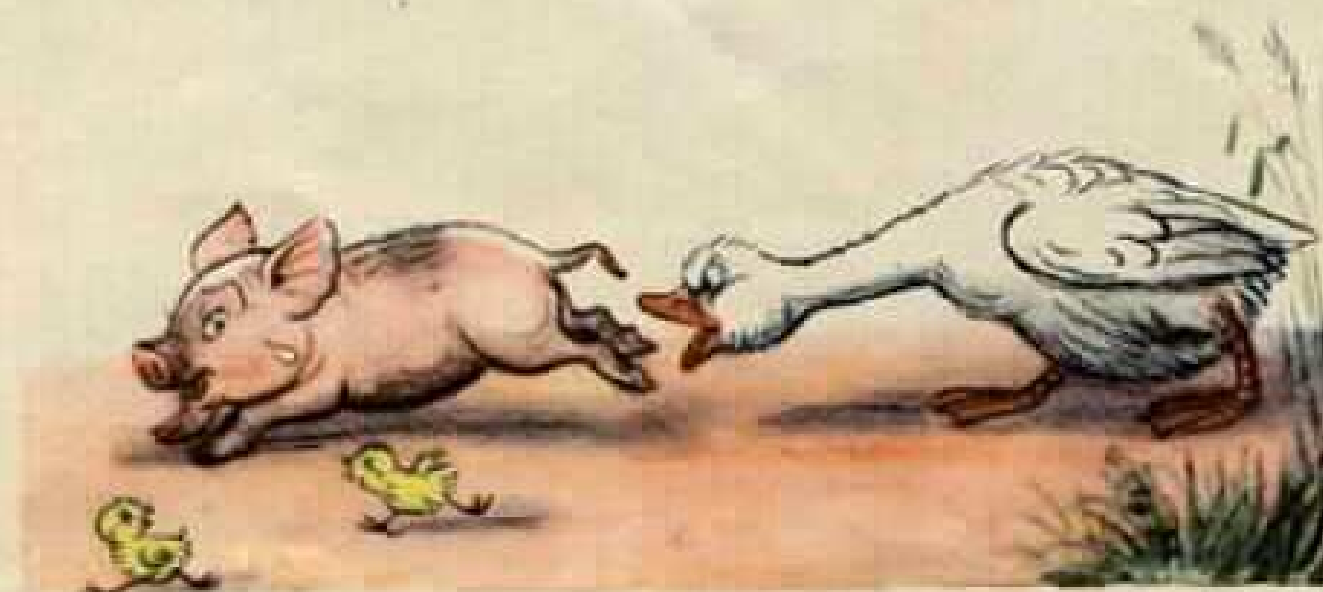
זו?

ו. סוטייב

חי פעם אווז. הוא היה טיפש מאוד וגם קנאי. ורב
עם כולם, הטריד את כולם, צבט אותם. כולם נענעו
בראשם ואמרו:
"נו, זה אווז.."

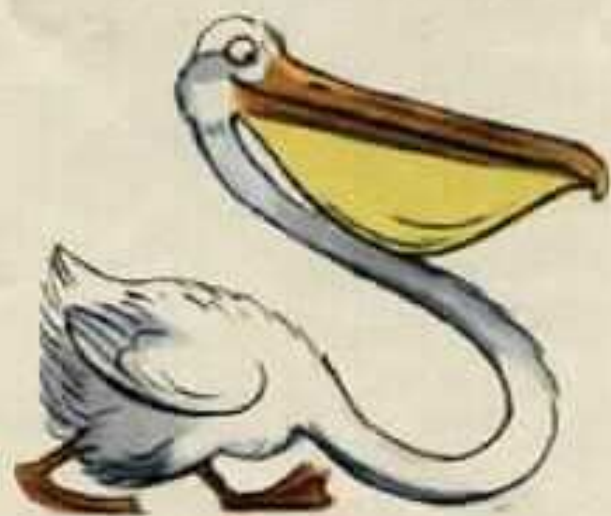

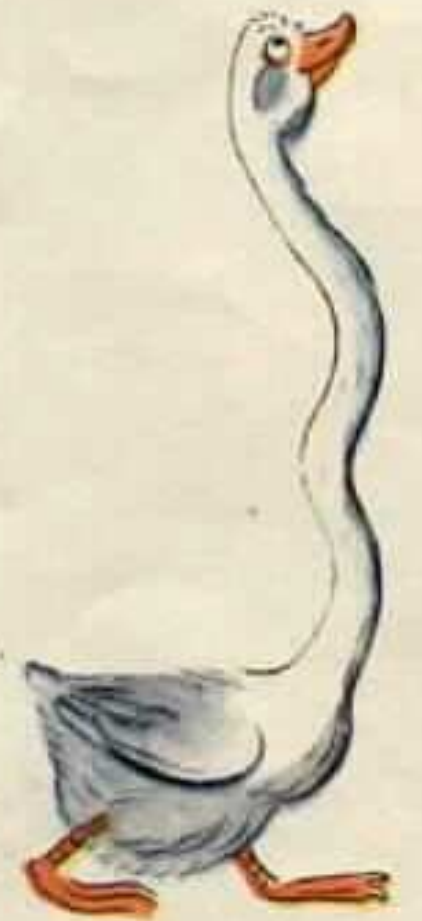

ראה אותו השקנאי והתחיל לצחוק. אומר:
 "אתה לא אווז ולא ברבור! הה-הה-ה!"
 האווז נעלב, רצה לצבוט אותו, אבל אז ראה את
 המקור של השקנאי עם השק הגדול.

"מקור כזה עם שק נחוץ
 לי!" חשב האווז.
 ואמר לשקנאי "הבה
 ונתחלף. קח את האף
 האדום שלי ותן לי את
 המקור עם השק."
 השקנאי צחק, אבל הסכים.
 התחלפו.

ופעם האווז ראה בבריכה ברבור.
 "אך" אמר האווז "אילו היה לי צוואר
 כזה!"
 וביקש מהברבור "בו ונתחלף. אתן לך
 את הצוואר שלי ותן לי את זה שלך."
 הברבור חשב קצת והסכים.
 התחלפו.
 הלך האווז עם הצוואר הארוך ולא ידע
 מה לעשות בו. סובב פעם הנה, פעם
 שמה, מרים אותו, מגלגל בטבעת, הכל
 לא נוח.

הוא החליף כנפיים שלו לכנפיים השחורות
והקטנות של העורב.

החילופים מצאו חן בעיני האוֹז.
הוא החליף את רגליו בעלי קרום לרגלי האנפה
הארוכות.

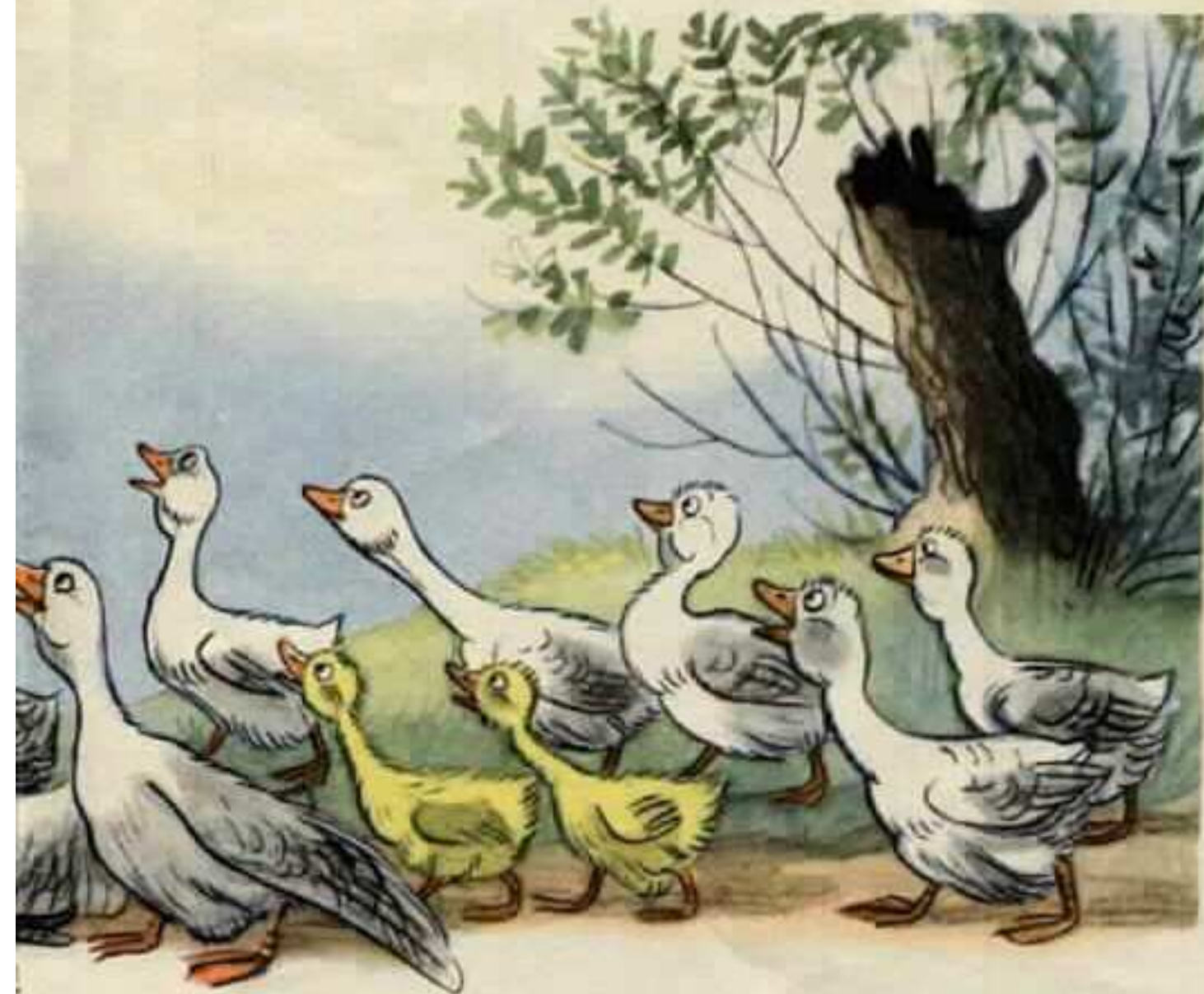

והתרנגול בעל לב טוב
נתן לו את הכרבולת
והזקן האדומים שלו
במתנה, וגם את הקריאה
"קו-קו-רי-קו" שלו.
האווז לא היה כבר דומה
לאף אחד.

הרבה זמן ניסה לשכנע את
הטווס כדי להחליף את הזנב
הקצר שלו לזנבו הצבעוני.
אבל שכנע אותו.

"אני אווז!" קרא האווז, נפנף בכנפי העורב, מתח את צוואר הברבור ופתח את הזנב הצבעוני שלו.
"קו-קו-רי-קו" קרא בקול שקיבל מהתרנגול
"קו-קו-רי-קו! אני יפה מכולם!"
"אם אתה אווז, בוא אתנו" אמרו האווזים.

הלך האווז על רגלי אנפה, נפנף בכנפי עורב, סובב צוואר של ברבור לכל הכוונים,
ומולו באה להקת אווזים.
"איזו ציפור זו?" השתוממו האווזים.

הלכו האווזים לשחות באגם
והאווז שלנו איתם. הם כולם
שוחים במים והאווז עם רגלי
האנפה לא יכול לשחות.
הם כולם "גה-גה-גה" והוא רק
"קו-קו-רי-קו".

הלך איתם האווז למרעה.
האווזים אוכלים עשב והאווז
שלנו רק במקור באדמה דופק.
לא יכול לנגוס בעשב במקור
הגדול שלו.

השועל תפס אותו בצוואר
הארוך והתחיל לסחוב...
אבל האווזים האחרים ראו
זאת, התנפלו על השועל,
התחילו לצבוט מכל הצדדים.
השועל עזב את האווז וברח.

האווזים יצאו לחוף ופתאום
הופיע שם שועל!
האווזים הניפו כנפיים ועפו.
רק האווז שלנו נשאר - בכנפי
העורב לא יכול להתרומם באוויר,
רץ על רגלי האנפה אבל הזנב
של הטווס מפריע לרוץ מהר.

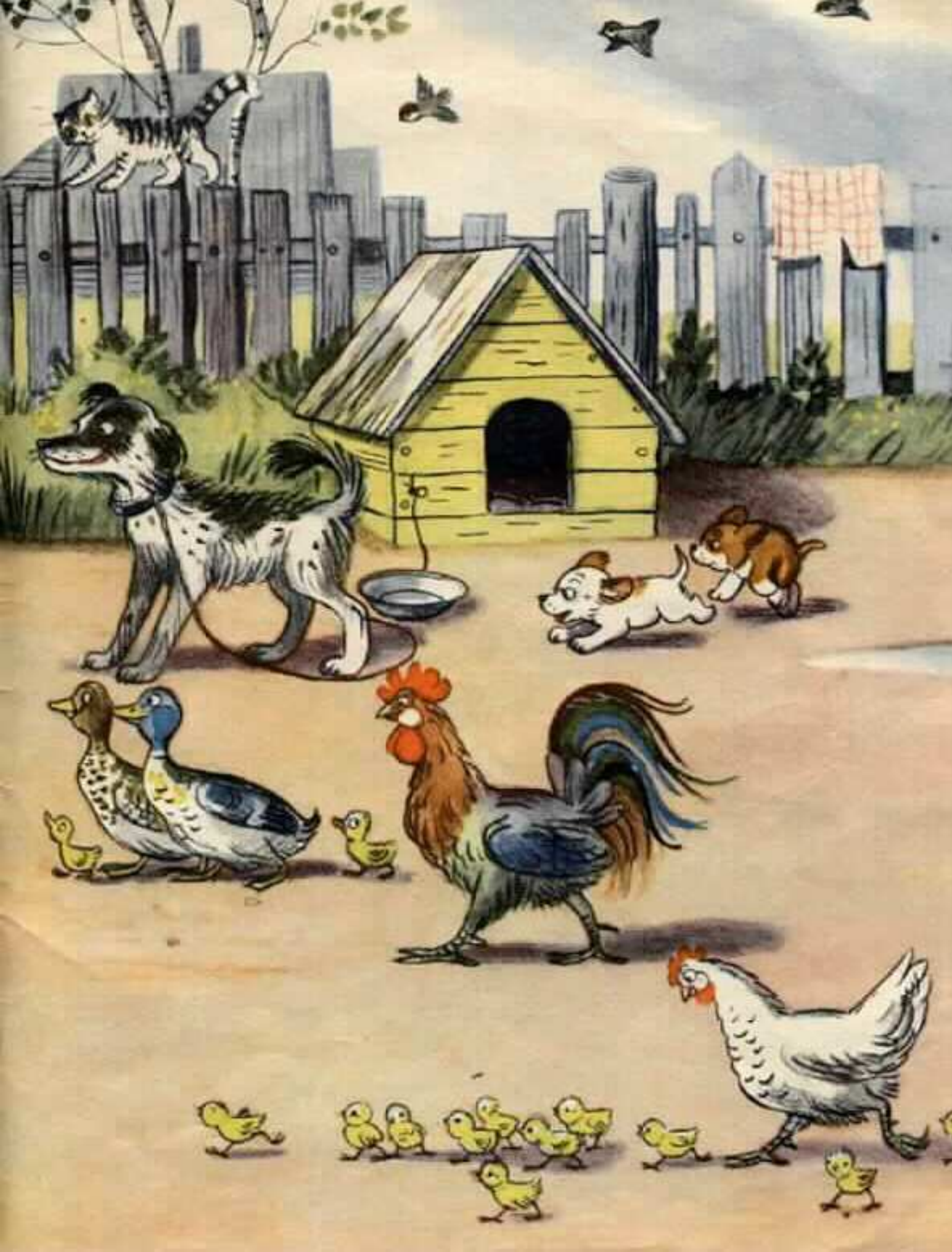

הלך האווז לברבור והחזיר לו את הצוואר. החזיר
לשקנאי את המקור עם השק הגדול, לאנפה את
רגליה הארוכות, לעורב את הכנפיים השחורות,
לטווס את הזנב הצבעוני.

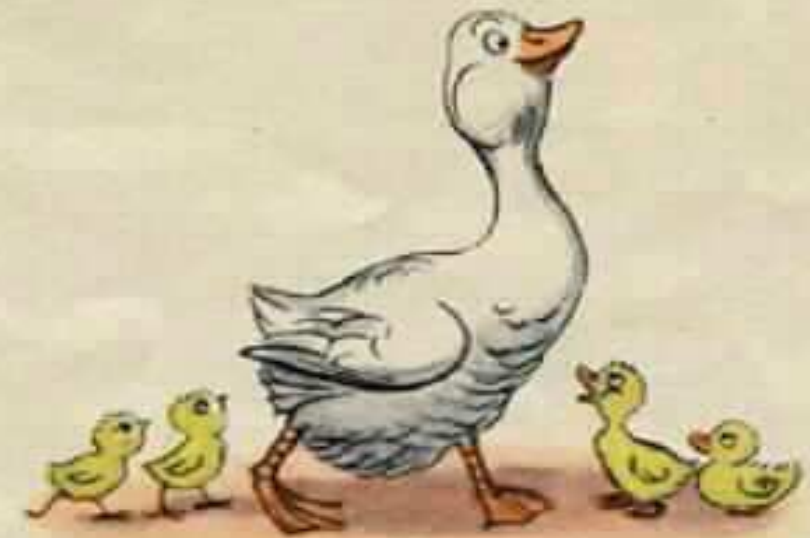
תודה לכם, אווזים, שהצלתם אותי" אמר
האווז "עכשיו אני יודע מה עלי לעשות."

ולתרנגול טוב-הלב את הכרבולת, זקן אדום
והקריאה שלו.
ואז נעשה שוב כמו אווז,
רק חכם יותר ולא מקנא.
זזה הסיפור על אווז.

ציורים של המחבר

